

Sygn. akt: I Ns 631/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Mirosława Dykier - Ginter

Protokolant sekr. sądowy Agata Piaścik

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z wniosku L. K.

z udziałem K. B. (1), D. B., R. B., K. B. (2), A. (...) z siedzibą w S.

o zatwierdzenie uchylenia się od skutków prawnych oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku

postanawia:

zatwierdzić uchylenie się przez L. K. od skutków nie złożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po ojcu T. B., zmarłym dnia 17 maja 2009 r. w B., ostatnio stale zamieszkałym w B..

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I Ns 631/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni L. K. wniosła do Sądu Rejonowego w Bytomiu o przyjęcie od wnioskodawczyni i zatwierdzenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po jej ojcu T. B., zmarłym w dniu 17 maja 2009 roku w B., ostatnio stale zamieszkałym w B. oraz przyjęcie od wnioskodawczyni oświadczenia o odrzuceniu spadku po jej ojcu.

W uzasadnieniu wniosku wnioskodawczyni wskazała, iż w dniu 28 sierpnia 2016 roku z korespondencji otrzymanej z Sądu Rejonowego w Bytomiu dowiedziała się, iż przed Sądem Rejonowym w Bytomiu zawisła sprawa z wniosku A. (...) z siedzibą w S. o stwierdzenie nabycia spadku po T. B.. Wnioskodawczyni wskazała, iż z dołączonego do wniosku o stwierdzenie nabycia spadku nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 30 marca 2006 roku wynikało, iż w skład spadku po T. B. wchodzi zadłużenie wobec A. (...) w S. w łącznej kwocie kilkudziesięciu tysięcy złotych. Wnioskodawczyni podkreślała, iż ostatni raz widziała ojca 24 lata temu, gdy ten uczestniczył w uroczystości jej Komunii Świętej, albowiem T. B. porzucił matkę wnioskodawczyni i jej rodzeństwo, a następnie związał się z inną kobietą, z którą założył rodzinę. Do swojej śmierci T. B. nie kontaktował się z matką wnioskodawczyni i dziećmi z pierwszego małżeństwa, przy czym wnioskodawczyni i jej matka również nie odczuwały potrzeby kontaktu

ze spadkodawcą. Wnioskodawczynie wskazała, iż w 2004 roku wyjechała do pracy do Włoch, gdzie nieprzerwanie przebywała do sierpnia 2012 roku. Jedynie za namową swojej babci, a matki ojca, przyjechała do Polski na pogrzeb T. B.. Podczas pogrzebu ojca wnioskodawczynie rozmawiała ze swoją babcią na temat składu spadku po ojcu, przy czym matka spadkodawcy zapewniała, że nie miał on nic wartościowego, a i nie zostawił żadnych długów. Również żadne z dzieci spadkodawcy z drugiego małżeństwa nie wiedziało o jakichkolwiek długach spadkodawcy. Wnioskodawczynie wskazała, iż nie wiedziała o żadnych długach ojca i dlatego też w przepisany terminie nie złożyła oświadczenia o odrzuceniu spadku, natomiast gdyby znała sytuację finansową ojca bez wątpliwe takie oświadczenie by złożyła.

Postanowieniem z dnia 28 października 2015 roku wydanym w sprawie II Co 375/15 Sąd Okręgowy w Katowicach ze względów celowości wyznaczył do rozpoznania niniejszej sprawy Sąd Rejonowy w Człuchowie.

Pismem z dnia 14 grudnia 2015 roku A. (...) z siedzibą w S. wniosła o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania.

W uzasadnieniu wniosku wskazała, iż pismem z dnia 15 maja 2014 roku złożyła w Sądzie Rejonowym w Bytomiu wniosek o stwierdzenie nabycia spadku po zmarłym w dniu 17 maja 2009 roku T. B., która to sprawa została przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Chełmie i prowadzona jest obecnie pod sygn. I Ns 1323/14. Podkreśliła, iż przysługuje jej wierzytelność na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko T. B., a uzyskanie wiedzy o spadkobiercach dłużnika pozwoli wierzycielowi na dochodzenie jego uzasadnionych roszczeń.

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2016 roku wydanym w sprawie I Ns 631/15 Sąd Rejonowy w Człuchowie wezwał do udziału w niniejszej sprawie A. (...) z siedzibą w S. w charakterze uczestnika postępowania.

W dniu 24 maja 2016 roku przed Sądem Rejonowym w Człuchowie wnioskodawczynie L. K. złożyła oświadczenie, iż uchyła się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku po T. B. zmarłym w dniu 17 maja 2009 roku w B., ostatnio stale zamieszkałym w B.; oraz iż odrzuca spadek po T. B. zmarłym w dniu 17 maja 2009 roku w B., ostatnio stale zamieszkałym w B..

Uczestnicy postępowania R. B., K. B. (2), K. B. (1) i D. B. nie sprzeciwiali się wnioskowi L. K.. Zgodnie oświadczyli, iż nie wiedzieli o długach ojca. O zaciągniętych przez ojca długach uczestnicy dowiedzieli się z pism wierzyciela spadkodawcy – A. (...) w S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 maja 2009 roku zmarł T. B.. W chwili otwarcia spadku nie pozostawał w związku małżeńskim, natomiast miał pięcioro pełnoletnich dzieci: z pierwszego małżeństwa – L. K., R. B. i K. B. (2), oraz z drugiego małżeństwa – K. B. (1) i D. B..

(dowód : odpis skrócony aktu zgonu k. 76, odpis skrócony aktu małżeństwa L. K. k. 76, zeznania uczestniczki postępowania K. B. (2) na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016r. k. 198v, zeznania uczestnika postępowania R. B. na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016r. k. 198v-199, zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 11 października 2016r. w okresie od 00:02:02 do 00:06:10 – porównaj protokół k. 210v, zeznania uczestnika postępowania K. B. (1) na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172-172v, zeznania uczestnika postępowania D. B. na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172v)

Pierwsze małżeństwo spadkodawcy zakończyło się w 1987 roku. Po odejściu od swojej pierwszej rodziny T. B. wyprowadził się do B. i nie utrzymywał z byłą żoną i dziećmi praktycznie żadnego kontaktu. Jedynie początkowo sporadycznie – najwyżej raz w roku -odwiedzał swoją matkę (babcię wnioskodawczynie), która mieszkała w tej samej miejsci. Nie interesował się jednak dziećmi, nie spędzał z nimi czasu nawet przy okazji tych odwiedzin matki, nie przekazywał im środków na utrzymanie. Wnioskodawczynie ostatni raz widziała swojego ojca podczas jej Pierwszej Komunii Świętej.

(dowód: zeznania uczestniczki postępowania K. B. (2) na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016r. k. 198v, zeznania uczestnika postępowania R. B. na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016r. k. 198v-199, zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 11 października 2016r. w okresie od 00:02:02 do 00:06:10 – porównaj protokół k. 210v)

T. B. po przeprowadzeniu się do B. zawarł kolejny związek małżeński, z którego miał dwoje dzieci - K. B. (1) i D. B.. Małżeństwo to również zakończyło się rozwodem - w 2001 roku. Po rozstaniu, jego druga żona wraz z dziećmi, wyprowadziła się do C.. Spadkodawca również z drugą rodziną nie utrzymywał żadnych kontaktów.

(dowód: zeznania uczestnika postępowania K. B. (1) na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172-172v, zeznania uczestnika postępowania D. B. na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172v).

Wnioskodawczynie i jej rodzeństwo nie mieli jakiegokolwiek wiedzy na temat sytuacji majątkowej i rodzinnej spadkodawcy. Nie znali nawet miejsca zamieszkania spadkodawcy i okoliczności dotyczącej źródeł zarobkowania. Nie znali swojego przyrodniego rodzeństwa.

(dowód: zeznania uczestniczki postępowania K. B. (2) na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016r. k. 198v, zeznania uczestnika postępowania R. B. na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016r. k. 198v-199, zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 11 października 2016r. w okresie od 00:02:02 do 00:06:10 – porównaj protokół k. 210v, zeznania uczestnika postępowania K. B. (1) na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172-172v, zeznania uczestnika postępowania D. B. na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172v)

Wnioskodawczynie przez około 10 lat – do sierpnia 2012 roku zamieszkiwała we Włoszech. W tym czasie do Polski przyjeżdżała sporadycznie. O śmierci ojca dowiedziała się od babci – matki spadkodawcy, albowiem była to jedyną osobą spośród rodziny spadkodawcy, z którą miała jakikolwiek kontakt (wyłącznie telefoniczny). Za jej namową przyjechała na pogrzeb ojca – bezpośrednio po uroczystości wrócił do Włoch. Wówczas po raz pierwszy spotkała się z przyrodnim rodzeństwem, choć nie nawiązali bliższych relacji. Wówczas też wnioskodawczynie rozpytał matkę spadkodawcy i jego starszego brata o sytuację finansową spadkodawcy. Babcia i brat spadkodawcy zapewnili ją, że spadkodawca nie ma żadnych długów i nie ma żadnego majątku. Takie samo zapewnienie uzyskał od matki spadkodawcy również uczestnik postępowania K. B. (1). Matka spadkodawcy zmarła krótko po spadkodawcy – około pół roku po nim.

(dowód: zeznania uczestnika postępowania K. B. (1) na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2016r. k. 172-172v, zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 11 października 2016r. w okresie od 00:06:10 do 00:11:38 – porównaj protokół k. 210v)

Wnioskodawczynie po raz pierwszy o zobowiązaniach swojego ojca dowiedziała się z korespondencji otrzymanej w sierpniu 2015 roku z Sądu Rejonowego w Bytomiu, zawierającej min. odpis wniosku A. (...) z siedzibą w S. o stwierdzenie nabycia spadku po T. B.. Do wniosku dołączony był również odpis nakazu zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Bytomiu w postępowaniu upominawczym w dniu 30 marca 2006 roku w sprawie I Nc 337/06 z powództwa A. (...) w S. przeciwko T. B.. Z przedmiotowego tytułu wykonawczego wynikało, iż spadkodawca posiada zadłużenie wobec A. (...) w S. łącznie na kwotę 13 453,67 zł. wraz z odsetkami od kwoty 10.901,67 zł od 2006 roku, przy czym od kwoty 8.604,21 zł odsetki te są naliczane w wysokości 40% w stosunku rocznym

(dowód: odpis koperty dotyczącej doręczenia wniosku z załącznikami k. 77, odpis wniosku o stwierdzenie nabycia spadku k. 78-78v, odpis nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 30/03/2006r. z klauzulą wykonalności k. 79-79v, umowa powierniczego przelewu wierzytelności z dnia 10/11/2005r. k. 80, zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 11 października 2016r. w okresie od 00:06:10 do 00:11:38 – porównaj protokół k. 210v)

Po powzięciu informacji o długach spadkodawcy, wnioskodawczynie w piśmie z dnia 1 września 2015 roku złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku,

składając jednocześnie oświadczenie o odrzuceniu spadku po zmarłym T. B., a następnie w dniu 2 września 2015 roku uznała wobec notariusza za własny podpis złożony na przedmiotowym dokumencie z dnia 1 września 2015 roku.

(dowód dokumenty k. 11-12)

W dniu 9 września 2015 roku wnioskodawczynie zainicjowała przed Sądem Rejonowym w Bytomiu postępowanie w przedmiocie zatwierdzenia uchylenia się od skutków niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku po T. B., wnioskując o odebranie od niej i zatwierdzenie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia tego oświadczenia oraz o odebranie oświadczenia o odrzuceniu spadku po ojcu.

(porównaj: wniosek z dnia 05/09/2015r. wraz z adnotacją o wpływie k. 3-6)

Na rozprawie w dniu 24 maja 2016r. Sąd odebrał od wnioskodawczynie oba oświadczenia.

(porównaj: oświadczenia k. 136, protokół k. 137)

Po powrocie do kraju wnioskodawczynie zamieszkała w C.. Nie ma dzieci własnych ani przysposobionych

(dowód : zeznania wnioskodawczynie na rozprawie w dniu 11 października 2016r. w okresie od 00:06:10 do 00:11:38 – porównaj protokół k. 210v)

Sąd zważył, co następuje:

Na mocy art. 1015 k.c. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 17 października 2015 roku, a który ma zastosowanie w niniejszej sprawie na mocy art. 6 ustawy z dnia 20 marca 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw – z uwagi na datę otwarcia spadku po T. B., który zmarł w dniu 17 maja 2009 roku – oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może być złożone w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym spadkobierca dowiedział się o tytule swego powołania, przy czym brak oświadczenia spadkobiercy w powyższym terminie jest jednoznaczny z prostym przyjęciem spadku.

Zgodnie z treścią art. 1019 k.c. jeżeli oświadczenie o przyjęciu lub o odrzuceniu spadku zostało złożone pod wpływem błędu lub groźby, stosuje się przepisy o wadach oświadczenia woli, jednakże uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia powinno nastąpić przed sądem oraz spadkobierca powinien jednocześnie oświadczyć, czy i jak spadek przyjmuje, czy też go odrzuca. Konstrukcja uchylenia się od skutków złożonego oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku została rozciągnięta na sytuację, w której pod wpływem, błędu spadkobierca nie złoży żadnego oświadczenia. Dla oceny skuteczności tych oświadczeń zastosowanie zastosowania mieć będą przepisy art. 84 k.c, 86 k.c, 87 k.c. oraz 1019 k.c.

W niniejszej sprawie wnioskodawczynie w uzasadnieniu swojego wniosku o uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia spadkowego powołała się na błąd. Zgodnie z treścią art. 84 § 1 i 2 k.c. błąd musi dotyczyć treści czynności prawnej i musi być istotny. Błąd odnoszący się do treści takiego oświadczenia obejmuje w szczególności błąd co do tytułu powołania do dziedziczenia, co do osoby spadkodawcy, co do przedmiotu spadku (np. mylne wyobrażenie lub brak wiedzy o rzeczywistym stanie majątku spadkowego), pod warunkiem, że okoliczności te nie są efektem braku staranności ze strony spadkodawcy. Kwalifikacja błędu istotnego zależeć będzie od odpowiedzi na pytanie czy gdyby spadkobierca miał prawidłowe wyobrażenie o rzeczywistym stanie rzeczy to złożyłby oświadczenie o przyjęciu lub odrzuceniu spadku (komentarz do art. 1019 k.c. wydawnictwo C.H. Beck Legalis).

Podstawę uchylenia się przez spadkobiercę od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o przyjęciu lub odrzuceniu spadku może stanowić błąd prawnie doniosły (art. 1019 § 2 w zw. z art. 84 § 1 zdanie pierwsze i § 2 k.c.). Błędem takim nie jest nieznanomość przedmiotu spadku pozostająca w związku przyczynowym z niedołożeniem przez spadkobiercę należytej staranności w ustalaniu rzeczywistego stanu majątku spadkowego. Kwestię oceny związku przyczynowego między niedołożeniem należytej staranności a brakiem rozeznania co do przedmiotu spadku szczegółowo rozważał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 czerwca 2005 roku wydanego w sprawie

IV CK 799/04 (OSNC 2006/5/94, Biul.SN 2005/11/12, M.Prawn. 2006/16/881), które to rozważania sąd w pełni podziela. Nie jest więc decydujące ustalenie czy spadkobierca podjął jakiegokolwiek starania mające na celu ustalenie jaki majątek pozostawił spadkodawca. Należy rozważyć czy brak rozeznania co do konkretnego przedmiotu spadku – długu spadkowego – można uznać za spowodowany konkretnym zaniechaniem. Jak podkreśla bowiem Sąd Najwyższy – Skuteczność powołania się na błąd co do przedmiotu spadku można wyłączyć wtedy, gdy spadkobierca nie dochował należytej staranności polegającej na podjęciu uzasadnionych w danych okolicznościach działań, zmierzających do ustalenia stanu spadku, których podjęcie doprowadziłoby do takiego ustalenia i w konsekwencji – do uniknięcia błędu.

Jak wyżej wskazano za prawnie doniosły błąd w rozumieniu art. 84 k.c. może zostać uznany tylko taki, który dotyczy treści czynności prawnej i który jest zarazem istotny tj. uzasadnia przypuszczenie, że jeżeliby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia woli danej treści. Taki błąd musi istnieć w chwili składania oświadczenia woli. Wymagania te odniesione do niezłożenia przez spadkobiercę w terminie oświadczenia oznaczają, że aby spadkobierca mógł się uchylić na podstawie przepisów o błędzie od skutków prawnych swego biernego zachowania, musi być - po pierwsze – przez cały bieg terminu w błędzie co do okoliczności objętej treścią przyjęcia spadku następującego z mocy ustawy i – po drugie – wykazać, że jeżeliby znał prawdziwy stan w zakresie tych okoliczności, to rozsądnie oceniając, odrzuciłby spadek lub przyjął go jedynie z dobrodziejstwem inwentarza (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 29 listopada 2012 roku II CSK 171/12, które to rozważania sąd w niniejszym składzie podziela). Należy też wskazać, że sąd z urzędu bada zasadność uchylenia się przez spadkobierców od skutków ich bezczynności, ponieważ może to mieć istotny wpływ na ustalenie kręgu spadkobierców i na odpowiedzialność spadkową (art. 670 k.p.c. i 677 k.p.c.).

W niniejszej sprawie błąd, na który powołuje się wnioskodawczyni, dotyczy wiedzy o stanie majątkowym spadkodawcy w szczególności istnienia długu spadkowego – m.in. wobec uczestnika postępowania A. (...) z siedzibą w S.. Z zebranego materiału dowodowego wynika, iż wnioskodawczyni, jak również jej rodzeństwo i rodzeństwo przyrodnie, nie posiadali wiedzy na temat długów spadkodawcy, a wiedzę o nim uzyskiwali kolejno dopiero po doręczeniu pism sądowych w związku z zainicjowaniem sprawy dotyczącej stwierdzenie nabycia spadku przez wierzyciela A. (...) w S.. Wnioskodawczyni niewątpliwie nie znała sytuacji majątkowej spadkodawcy – w szczególności jego stopy życiowej, sytuacji rodzinnej w chwili śmierci miejsca pracy, miejsca zamieszkania, tytułu prawnego do lokalu który zajmował - ponieważ od wielu lat nie utrzymywała z nim żadnych kontaktów. Spadkodawca nie był zainteresowany kontaktami z nią (porzucił ją jeszcze kiedy była dzieckiem), a w dorosłym życiu wnioskodawczyni opuścił kraj – zamieszkała we Włoszech, a przyjechał do Polski tylko po to by wziąć udział w uroczystościach pogrzebowych. W czasie kilkugodzinnego pobytu w kraju podjęła próbę ustalenia sytuacji ojca w tym stanu jego zadłużenie, rozpytując o to osoby uczestniczące w pogrzebie ojca – w tym babcię z którą jako jedyną krewną ojca utrzymała kontakt po odejściu ojca. Od niej uzyskała zapewnienie o braku zadłużenia i braku aktywów spadku. Z racji tak ograniczonego kontakt z bliskimi spadkodawcy uznać należy przejawy staranności, które poczyniła wnioskodawczyni w tej sytuacji za w pełni wystarczające. Wnioskodawczyni była zatem przekonana, iż wobec braku jakiegokolwiek majątku spadkowego po ojcu i braku zadłużenia, nie ma obowiązku przeprowadzenia postępowania spadkowego czy też składania oświadczenia spadkowego.

Zdaniem Sądu ustalone okoliczności faktyczne oraz podjęte przez wnioskodawczynię w zaistniałej sytuacji działania nie dają podstaw do stawiania zarzutów, iż brak wiedzy co do zadłużenia stanowił następstwo nie dołożenie przez nią należytej staranności.

Nie pozostawia również wątpliwości ocena zaistniałej sytuacji w zakresie istotności błędu. Nie ustalona aby w skład spadku wchodził jakiegokolwiek majątek. Skala zadłużenie spadku, który ustalono w niniejszym postępowaniu pozwala na ocenę – przy założeniu racjonalnego działania spadkobierców w tym wnioskodawczyni - iż gdyby wiedzieli o tym zadłużeniu oraz o tym, że spadkodawca nie dysponuje żadnym majątkiem podjęliby decyzję o uchyleniu się od odpowiedzialności za długi spadkowe poprzez złożenie oświadczeń spadkowych, tym bardziej że sami za życia spadkodawcy nie uzyskiwali od niego żadnego wsparcia, zwłaszcza finansowego.

Wreszcie oceniając zachowanie przez wnioskodawczynię terminu do złożenia przedmiotowego oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych wskazać należy, iż zgodnie z ogólną regułą wynikającą z art. 88 § 2 k.c. uprawnienie do uchylenia się od skutków oświadczenia o przyjęciu albo odrzuceniu spadku wygasa – w razie błędu – z upływem roku od jego wykrycia. Termin ten ma charakter zawity. Przy czym do zachowania powyższego terminu wystarczające jest złożenie w sądzie – przed jego upływem – wniosku o odebranie oświadczenia o uchyleniu się od skutków oświadczenia o przyjęciu albo odrzuceniu spadku (porównaj postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 kwietnia 2014r. II CSK 41/13, Legalis).

W niniejszej sprawie wnioskodawczyni o długach spadkodawcy dowiedziała się w sierpniu 2015 roku w związku z odebraniem korespondencji z Sądu Rejonowego w Bytomiu, zawierającej odpis wniosku A. (...) o stwierdzenie nabycia spadku po T. B., do którego dołączony był odpis tytułu wykonawczego stanowiący prawomocny nakaz zapłaty wydany przez Sąd Rejonowy w Bytomiu w postępowaniu upominawczym w dniu 30 marca 2006 roku w sprawie I Nc 337/06 zaopatrzonej w klauzulę wykonalności (dowód: doręczenie z dnia 20/08/2015r. k. 77, wniosek z dnia 15/05/2014r. k. 78-78v, nakaz zapłaty k. 79-79v, wysłuchanie informacyjne wnioskodawczyni na rozprawie w dniu 24 maja 2016r. w okresie od 00:13:46 do 00:17:36 – porównaj protokół k. 137v). Natomiast już we wrześniu 2015 roku wnioskodawczyni złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku oraz oświadczenie o odrzuceniu spadku, na którym własnoręcznie podpisał wnioskodawczyni poświadczony notariusz (porównaj: k. 11-12) oraz złożyła do Sądu Rejonowego w Bytomiu wniosek o zatwierdzenia oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia o odrzuceniu spadku i przyjęcie oświadczenia o odrzuceniu spadku po T. B..

W oparciu o powyższe, w ocenie Sądu roczny termin od dnia wykrycia błędu został przez wnioskodawczynię niewątpliwie zachowany. Zresztą oświadczenie takie zostało przez nią złożone przez sądem w dniu 24 maja 2016 roku .

W związku z powyższym Sąd zatwierdził uchylenie się przez wnioskodawczynię od skutków prawnych niezłożenia oświadczenia o przyjęciu spadku lub odrzuceniu spadku w terminie, o czym orzekł na mocy art. 1019 § 1, 2 i 3 k.c. oraz na mocy art. 84 § 1 i 2 k.p.c. postanowienia.

Wnioskodawczyni oświadczyła również, iż odrzuca spadek po swoim ojcu (k. 136).